

### [Landbrugsministeren.]

om at få gennemført en revision af hegnsløven, og der er i tidens løb udarbejdet forskellige hertil sigtende forslag, uden at disse dog kunne vinde tilslutning fra alle interesserede parter.

Det er navnlig blevet fremhævet, at kriteriet i den gældende hegnslov for, hvad der kan anses som lovligt hegn, nemlig at hegnet værner mod løsgående kreaturer, som ikke er uvane, er ganske utidssvarende, idet dette kriterium mange steder og navnlig i byerne og de bymæssigt bebyggede dele af landkommunerne er uanvendeligt som grundlag for hegnsynets afgørelser. Endvidere er der i årenes løb gentagne gange fremkommet klager over, at de levende hegn savner tilstrækkelig beskyttelse i loven af 1869, idet det fremhæves, at loven ikke i tilstrækkelig grad forebygger, at levende hegn, hvoraf en stor del er plantet med tilskud fra staten, hugges ned, ja, ofte helt sløjfes.

Endelig er det også ofte anført, at loven af 1869 ikke giver naboen tilstrækkelig beskyttelse mod opførelse af høje plankeværker eller andre høje hegn på egen grund langs skellet; det anses for urimeligt, at hegnsynet ikke ifølge den gældende hegnslov er kompetent til at afgøre tvistigheder herom.

Under hensyn til at der måtte tillægges de fremførte indvendinger mod den gældende hegnsløve en ikke ringe vægt, nedsatte landbrugsministeriet under 24. april 1946 en kommission til at behandle disse spørgsmål, og det af kommissionen udarbejdede forslag til lov om hegn, som findes i kommissionens betænkning, har dannet grundlaget for det af landstinget vedtagne forslag, der nu er til behandling her i tinget.

Idet jeg med hensyn til lovforslagets enkeltheder kan henvise til kommissionsbetænkningen, der er omdelt til det høje tings medlemmer, samt mine bemærkninger ved lovforslagets fremsættelse i det andet høje ting, skal jeg begrænse mig til at omtale de vigtigste under behandlingen i landstinget foretagne ændringer i det oprindelige forslag.

For at der ikke skal opstå tvivl om, hvor høje egne hegn må være uden at komme i strid med bestemmelsen i § 2, 1. pkt., hvorefter egne hegn ikke må påføre naboen større ulemper, er det i landstinget vedtaget som 2. pkt. i § 2 at anføre, at egne hegn ikke må have større højde end fælleshegn med et tillæg svarende til afstanden fra hegnet til skellinien.

I § 3, stk. 1, var foreslået, at elektriske

hegn og pigtrådshegn langs gade, vej, sti eller plads, hvor andre end hegnets ejer har færdselsret, skal være fjernet mindst 1 m fra færdselsbanen. Denne bestemmelse er lempet for de mindre farlige elektriske hegn, således at disse kun skal være fjernet 1/2 m fra færdselsbanen.

I § 10, stk. 3, var foreslået bestemmelse om, at hegn ikke væsentlig må forøge faren for dannelse af snedriver på tilstødende veje, gader, stier og pladser. Denne bestemmelse er udgået under behandlingen i landstinget.

I § 10, stk. 4, var foreslået, at i bymæssige bebyggelser og villakvarterer skal hegn om ejendom, hvorpå der drives industri, håndværk eller forretningsvirksomhed, og hvis ubebyggede arealer benyttes til af- eller pålæsning af varer, henstilling af maskiner, redskaber eller køretøjer eller til bearbejdning af virksomhedens produkter, i almindelighed bestå af plankeværk, mur, jernbeton eller lignende af ikke under 2 m og ikke over 3 m højde eller af et lavere fast hegn i forbindelse med en beplantning, som kan dække udsigten til grunden. Denne bestemmelse er lempet under behandlingen i landstinget, således at hegn om de nævnte virksomheder kun skal være af den anførte beskaffenhed, når hegnsynet træffer bestemmelse herom.

Til § 13, stk. 4, er foretaget en tilføjelse, hvorefter egne hegn om kirkegårde, militære anlæg, jernbane og andre almenyttige anlæg kun er sikret mod krav om ombytning, når det eksisterende hegn kræves af hensyn til anlæggets særlige karakter. Ændringen er foranlediget ved, at det er meddelt, at der ofte om skoler og sportspladser plantes høje poppelhegn til stor skade for naboerne, og uden at ønsket om at tilvejebringe læ har kunnet motiveres en sådan beplantning.

§ 18, stk. 2, er nu formuleret således, at også fælleshegn om jorder, der anvendes til gartneri og havebrug, kan have en højde af 5 m. Ændringen er foranlediget af, at frugtplantagerne i lige så høj grad som landbrugsjorderne kræver læ mod vinden.

I § 19, stk. 4, er under behandlingen i landstinget foretaget den ændring, at kapping af grene i det her omhandlede tilfælde skal foretages af skovejeren og ikke som oprindelig foreslået af ejeren af den tilgrænsende ejendom.

Idet jeg med hensyn til de øvrige ændringer tillader mig at henvise til den betænkning, der er afgivet af det i det andet høje ting nedsatte udvalg, skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje folketing.